

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola IX. Innocentii Papae II. Ad Rogerivm Siciliae Regem. Regium
titulum illi ab Honorio concessum confirmat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

^{1. Reg. 15.} cum vobis iam pridem literis apostolicis præceperimus, vt venerabili fratri nostro Fulcherio Tyrensi archiepiscopo, metropolitano vestro, obedientiam & reuerentiam exhiberetis, quasdam occasiones & interpretationes minus idoneas prætendendo, id facere contempsistis: cum vtique quasi peccatum ariolandi sit repugnare, & quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere. Mandamus itaque vobis, & auctoritate apostolica iterato præcipimus, quatenus omni occasione submota eidem fratri nostro de cetero pareatis: nec sub obtentu obedientiæ, quam alicui primati dependitis, sibi subiectionem & reuerentiam metropolitano vestro debitam aliquatenus subtrahatis. Quod si contemptores vltius extiteritis, sententiam, quam idem archiepiscopus in vos canonicè protulit aut protulerit, nos auctore Domino ratam habebimus. Si vero pro eo quod eidem fratri nostro obdieritis a patriarcha Hierosolymitano aliquid contra vos fuerit constitutum, nos eandem sententiam viribus carere decernimus, & nullius momenti esse censemus. Data Laterani, decimosexto Kalendaras Februarii.

EPISTOLA IX.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD ROGERIVM SICILIÆ REGEM.

Regium titulum illi ab Honorio concessum confirmat.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei carissimo in Christo filio Rogerio illustri & glorioso Siciliæ regi, eiusque heredibus, in perpetuum.

Quos dispensatio diuini consilii ad regimen & salutem populi ab alto elegit, & prudentia, iustitia, aliarumque virtutum decore decenter ornauit, dignum & rationabile est, vt sponsa Christi, sancta & apostolica Romana mater ecclesia, affectione sincera diligat, & de sublimibus ad sublimiora promoueat. Manifestis siquidem probatum est argumentis, quod egregiæ memoriæ strenuus & fidelis miles beati Petri Robertus Guiscardus prædecessor tuus dux Apuliæ magnificos & potentes hostes ecclesiæ viriliter expugnauit, & posteritati suæ dignum memoria nomen &

imitabile probitatis exemplum reliquit. Pater quoque tuus illustris recordationis Rogerius per bellicos sudores & militaria certamina inimicorum Christiani nominis intrepidus extirpator, & Christianæ religionis diligens propagator, utpote bonus & deuotus filius, multimoda obsequia matri suæ sanctæ Romanæ ecclesiæ impertiuuit. Vnde & prædecessor noster religiosus & prudens papa Honorius nobilitatem tuam de prædicta generositate descendente intuitus, plurimum de te sperans, & prudentia ornatum, iustitia munitum, atque ad regimen populi te idoneum esse credens, valde dilexit, & ad altiora prouexit. Nos ergo eius vestigiis inhærentes, & de potentia tua ad decorem & vtilitatem sanctæ Dei ecclesiæ spem atque fiduciam obtinentes, regnum Siciliae, quod utique, prout in antiquis refertur historiis, regnum fuisse non dubium est, tibi ab eodem antecessore nostro concessum, cum integritate honoris regii & dignitate regibus pertinente, excellentiæ tuæ concedimus, & apostolica auctoritate confirmamus. Ducatum quoque Apuliæ tibi ab eodem collatum, & insuper principatum Capuanum, integre nihilo minus nostri fauoris robore communimus, tibi que concedimus. Et ut ad amorem atque obsequium B. Petri apostolorum principis, & nostrum, ac successorum nostrorum, vehementius astringaris, hæc ipsa, id est regnum Siciliae, ducatum Apuliæ, & principatum Capuæ, heredibus tuis, qui nobis & successoribus nostris, nisi per nos & successores nostros remanserit, ligium homagium fecerint, & fidelitatem quam tu iurasti iurauerint, tempore videlicet competenti, & loco non suspecto, sed tuto nobis & ipsis, atque salubri, duximus concedenda: eosque super his quæ concessa sunt, Deo propitio, manutenebimus. Quod si per eos forte remanserit, iidem heredes tui nihilo minus teneant quod tenebant sine diminutione. Census autem, sicut statutum est, id est sexcentorum scifatorum, a te tuisque heredibus nobis nostrisque successoribus singulis annis reddatur, nisi forte impedimentum interueniat: remouente vero te impedimentum nihilo minus persoluetur. Tua ergo, fili carissime, interest ita te erga honorem atque seruitium matris tuæ sanctæ Romanæ ecclesiæ deuotum & humilem exhibere, ita temetipsum in eius opportuni-

tatibus exercere, vt de tam deuoto & glorioſo filio ſedes apoſtolica gaudeat, & in eius amore quieſcat. Si qua ſine eccleſiaſtica ſæculariſve potentia huic noſtræ conſeſſioni temere contraire tentauerit, donec præſumptionem ſuam ſatiſfactione coerceat, indignationem Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli apoſtolorum eius incurrat, &, quouſque reſipuerit, anathematis ſententia percellatur. Amen.

Ego Innocentius catholicæ eccleſiæ epiſcopus.

Ego Albericus Oſtienſis epiſcopus.

Haimericus ſanctæ Romanæ eccleſiæ diaconus cardinalis.

Datum in territorio * Mamanenſi per manum Haimerici cancellarii vi. Kalendas Auguſti, indiſtione ſecunda, incarnationis dominicæ anno milleſimo centeſimo trigeſimonono, pontificatus vero domini Innocentii papæ ſecundi anno decimo.

* Mani-
noni

EPISTOLA X.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD HENRICVM SENONENSEM ET RAINALDVM
RHEMENSEM.

De Abailardo & Arnaldo damnatis, & monaſterio
includendis, libriſque eorum comburendis.

TESTANTE Apoſtolo, &c. *Extat infra in Concilio Senonenſi ſub Innocentio II.*

EPISTOLA XI.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD SAMSONEM RHEMENSEM, HENRICVM
SENONENSEM, ET BERNARDVM ABBATEM
Claraualleſem.

Eiuſdem argumenti.

PRÆSENTIA ſcripta, &c. *Extat in fine Concilii Lateranenſis generalis infra ſub Innocentio II.*